

Omkonstituering

Indledningsvis beklager Radikale Venstre, at denne sag er på dagsordenen. Jeg vil kort redegøre herfor.

Da jeg gik i seng på valgnatten stod der følgende mandatfordeling på Tv 2.

Rød blok 89

Blå blok 90

Et sølle mandat afgør, at Venstre har fået nøglerne til statsministeriet – hvis ellers blå blok billedlig talt kan finde ud af at udforme nøglehullet, så døren åbnes.

Et tænkt eksempel...

Hvad nu hvis en af de nyvalgte Venstre politikere, eller en utilfreds DF'er, blæser på politiske aftaler og ignorerer troværdigheden overfor vælgerne – er fuldstændigt ligeglad med valgets resultat og partitilhørsforhold.

Han/hun ringer her til aften til Helle Thorning eller Mette Frederiksen og tilbyder sit mandat, hvis pågældende gives en ministerpost. Vil det være godt for Danmark og vores demokrati, hvis dette sker? Eller det sker om et år eller to?

Nej, absolut nej.

Vi kan i givet fald hurtigt få italienske tilstande her i Danmark, hvor der jo er landsvalg næsten årligt, og vores landspolitikere devalueres endnu mere i befolkningens anseelse.

På samme måde er det også vigtigt der lokalpolitisk er strukturer og beslutnings-systemer vi kan regne med. Er de der ikke devalueres vores anseelse ude i befolkningen – byrådets troværdighed mindskes betydeligt.

Der må bl.a. ikke gås på kompromis med aftalesystemet, så falder vigtige politiske automatikker fra hinanden, og vi får mistillidsdagsordners hærgen på de politiske gange. I byrådssalen og bag de lukkede døre. Og hævn aktioners hærgen tager til.

Det vil være en katastrofekurs for byrådsarbejdets sande tilstand, hvis dette sker. Derfor bør vi ikke stemme Ja til sagen omkring om-konstitueringen her i dag – den demokratiske regning bliver simpelthen for dyr.

Byrådet skal droppe om-konstitueringen, det er bedst for helheden.

Sceneskift

Med et fingerknips har vi fået et DF + V flertal. 16 mandater står bag de to partier, som nu har

absolut flertal. Spørgsmålet er nu om en beslutning med et flertal med 16 mandater ud af de 31 er demokratisk?

Nej det er den faktisk ikke nødvendigvis – i hver til fald ikke ifølge Hal Koch, der skrev den måske bedste bog om demokrati kort tid efter anden verdenskrig. Titlen er: "Hvad er demokrati?"

Han giver en overbevisende forklaring på den overraskende konklusion og jeg citerer ordret fra bogen:

"Der findes et sted her i landet et sogneråd, i hvilket der er to grupper, en flertalsgruppe på 7 medlemmer, og en mindretalsgruppe på 4 medlemmer – flertallet er således solidt.

I Møderne går det meget ofte således til, at flertallet kort og knapt fremsætter det forslag, som man i gruppen er blevet enige om. Derefter får oppositionen ordet. Det er jo en demokratisk forsamling. De afgiver et langt og ofte velbegrunder indlæg, som viser vanskelighederne ved sagen.

Under dette indlæg kan ingen se, om flertalsgruppen hører efter eller sover, men vi må vel gå ud fra, at de gør det første.

En videre drøftelse finder man som regel ikke nødvendig - det er det heller ikke. For flertallet har afgjort sagen på forhånd og bryder sig ikke en døjt om modparten eller dens argumenter. Men mødet slutter med en demokratisk afstemning, hvor stemmerne mærkelig nok falder med stemmerne 7 – 4." Citat slut.

Kære byrådskollegaer. Når jeg hører folk ude i samfundet vil flere helt sikkert kalde nævnte forløb for en god demokratisk beslutning, for det er jo en flertalsbeslutning. Det gør Hal Koch ikke... han kalder den udemokratisk – og hvorfor nu det?

Kochs begrundelse er, at demokratisets væsen ikke er bestemt ved afstemningen, men ved samtalen, forhandlingen, ved den gensidige respekt og forståelse, og ved den heraf fremvoksende sans for helhedens interesse.

Ja Hal Koch går så vidt at benævne det som et diktatur fra flertallets side, hvis tingene foregår som i netop beskrevne sogneråd.

Hvorfor drager jeg nu dette eksempel frem her i dag? – fra en bog jeg i øvrigt læste for mere end 15 år siden.

Det gør jeg for at opfordre til at alle byrådets partier husker på at en 16-15, eller for dens sags skyld 20 – 11 afgørelse, nødvendigvis ikke er demokratisk. En demokratisk beslutning kræver nemlig vi byrødder lytter til hinanden, respekterer hinanden, reelt samtaler med hinanden, og ikke træffer endelige beslutninger i lukkede fora eller i lukkede kredsløb, hvor kun dele af byrådets medlemmer er inviteret med.

Jeg har altid synes Hal Kochs ord er kloge ord om demokratiets væsen, og jeg vil opfordre alle partier og lister til at betræde denne vej i tiden fremover... for helhedens og borgernes skyld.

Radikale Venstre beklager hvis om konstitueringen besluttes her i dag, men vi er altid klar til at deltage i demokratiske beslutninger, tage ansvar – men det kræver jo åbne strukturer, hvor alle partier er med, og må være med, hele vejen, og hvor der er åbenhed og tillid mellem os byrådspartier og lister.

Afslutningsvis

For Radikale Venstre er en aftale en aftale, i fortid, nutid og fremtid.

Fremdrifts-papiret der er vedlagt denne sag vedrører også dagens konstituering. Jeg har tre korte kommentarer desangående.

For det første fremgår det, at Radikale Venstre får samme position i Kultur og Fritidsudvalget, som vi fik på valgnatten. Det er Radikale Venstre tilfredse med.

For det andet. På grund af foreslåede om-konstituering mister Radikale Venstre vores plads i Børne og Skoleudvalget. Det er der stor vrede over i Radikale Venstres bagland.

For det tredje, Radikale Venstre kan ikke bryde en konstitueringsaftale, det fortalte vi (undertegnede og min formand Hans Toftdahl!) borgmesteren på hans kontor den 3. juni – få dage efter Venstre og DF offentliggjorde deres omkonstituerings-planer.

Vi orienterede også om, at Radikale Venstre helt frem til i dag vil italesætte at planerne droppes.

Borgmesteren accepterede Radikales ståsted, samt at vi stemmer i mod i den her sag ved dagens afstemning.

Radikale ser frem til det vigtige formandsarbejde i Kultur og fritidsudvalget, uanset sagens udfald dags dato.

Endelig skal det anføres at borgmestre og viceborgmestre har samme beskyttelse med hensyn til afsættelse ifølge lovens bogstav.

Slut